

ВИКОРИСТАННЯ ТРАНСПОРТНИХ ЗАСОБІВ У СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОМУ ВИРОБНИЦТВІ

Полонський Б.В.

Наукові керівники – к.т.н., доц. Харченко С.О., доц. Романащенко О.А.
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка
(61050, Харків, пр. Московський, 45, каф. «Оптимізація технологічних систем
імені Т.П.Євсюкова», тел.: (057) 732-98-21, E-mail: kafedra_emtp@ukr.net)

Обґрунтування складу та планове використання транспортних одиниць для забезпечення їх роботоздатності, дає можливість у стислі строки виконати ту чи іншу операцію, або технологічний процес.

Для перевезення гною визначається відстань від тваринницької ферми до краю поля. В кожному господарстві ставиться мета так спланувати перевезення, щоб відстань транспортування була найменшою. Практично ця відстань складає 1...6 км. В залежності від кількості розміру і комплектності розміщення тваринницьких ферм і полів господарств.

Аналіз розподілу полів в залежності від радіусу перевезення показує, що тільки 10% полів знаходяться поблизу ферм, середня відстань перевезень становить 3...4 км.

При транспортуванні і внесення добрив використовуються автомобілі та тракторні транспортні засоби. Довжина переїзду по полю прийнята 0,5 км, швидкість руху агрегату по польовій дорозі 18км/год., при переїзді по полю 10 км/год. Маневри, які виконуються біля навантажувача – 0,5хв. Виконується одне включення і одне виключення В.В.П., тривалість елемента – 0,5хв.

Допоміжний час при транспортуванні складається з маневрів: два маневри біля навантажувача і два маневри біля бурту.

Витрати енергії при транспортуванні добрив залежить від схеми доставки: гноєсховище (ферма) – бург; гноєсховище – поле; бут – поле, тобто енергоємність процесу залежить від відстані та експлуатаційних показників машин.

Зі збільшенням вантажопідйомності автомобіля енерговитрати на одиницю роботи зменшуються, у тракторного потяга підвищуються.